

необходимостта да се пристъпи към по-дълбока модернизация на земеделието, за да се избегне недостиг на храни в бъдеще и да се гарантира ефективността му. Определя минимални цени за повечето важни земеделски продукти, съчетани с вносни мита и подпомагане на износа. За повишаване на производителността Мансхолт насърчава инвестициите в изследвания, образование и в сливане на ферми в по-големи и по-ефективни единици.

Обща селскостопанска политика за Европа

Мансхолт, който е убеден европейски федералист, мечтае за обща селскостопанска политика за Европа. През 1950 г. той разработва план за общ пазар на земеделска продукция в Европа с наднационална ръководна структура. Този план обаче се оказва прекалено амбициозен за времето си и не успява. Все пак, по-късно отново се връщат към него и той се превръща във вдъхновение за селскостопанската политика на Европейската икономическа общност.

След като заема министерски пост в продължение на 12 години и половина, Мансхолт получава възможност да приложи плановете си за обща политика, когато става комисар по земеделието в първата Европейска комисия през 1958 г. С Римския договор от 1957 г. е създадена Европейската икономическа общност и се предвижда в Европа да се въведе общ пазар на етапи от три-четири години. Мнозина смятат, че този 12-годишен план е прекалено смел и вероятно ще се провали, особено мерките в областта на земеделието, като се има предвид силната съпротива срещу тях по онова време. Мансхолт обаче остава оптимист и се залавя за работа. Плановете му са да договори съчетание от преки плащания на субсидии за посеви и земя, които да се обработват чрез механизми за подпомагане на цените, включително гарантирани минимални цени, както и тарифи и квоти за вноса на определени продукти от трети страни. Това би насърчило по-голямата производителност в земеделието, за да имат потребителите стабилни доставки на храни на достъпни цени, и би осигурило жизнеспособен земеделски сектор в ЕС.

Планът „Мансхолт“

Първоначално плановете му са посрещнати със значителна съпротива от фермерите и техните политически представители, които твърдо вярват, че общият подход ще застраши прехраната им и че ще оцелеят само големите стопанства. По пътя на договарянето на обща европейска политика трябва да се преодолеят много пречки, но Мансхолт упорства и през 1968 г. Комисията публикува „Меморандум за реформа на Общата селскостопанска политика“, известен като плана „Мансхолт“. Същността на плана е, че за да процъфтява земеделието, фермерите трябва да модернизират дейността си. Това ще гарантира производителността и ще им позволи да станат независими.

Селскостопанската политика има голям успех по отношение на постигането на първоначалната цел Европа да стане способна да задоволява сама нуждите си от хранителни продукти. В хода на 50-годишното си съществуване обаче тя претърпява големи изменения, за да се приспособи към новото време. До 70-те години на XX век тази политика постига такива успехи, че често има свръхпроизводство на земеделски продукти. През 70-те години на XX век Мансхолт става твърд защитник на мерките за опазване на околната среда като ключов елемент на селскостопанската политика. Той е заместник-председател на Комисията от 1958 до 1972 г. и четвъртият ѝ председател от 1972 г. до 1973 г.

Като комисар по земеделието и сам активен фермер Мансхолт проправя пътя за Общата селскостопанска политика.

Целта на Сико Мансхолт е да се предотврати повторение на страшния глад, преживян от хората в Европа през зимата в края на Втората световна война. Планът „Мансхолт“ осигурява възстановяване на способността на Европа да осигурява достатъчно храни и процъфтяването на европейското селско стопанство в безпрецедентно къси срокове.